

RESPONS KYRKA

LINNEA SENNEHED

Pastor, Motala Pingstförsamling
linnea@motala.pingst.se

Som pastor har det hänt att jag i min förkunnelse känt mig nödgad att ”censurera” bibeltexten, till exempel genom att sluta läsa precis innan psalmisten börjar önska att Gud dödar alla ogudaktiga. Jag tänker att detta är helt rimligt att göra, men vad händer när åhöraren i sin egen bibelläsning stöter på de svåra texterna (som det ju finns gott om) och aldrig fått höra hur dessa texter kan förstås? Det hade kanske räckt med en kort förklaring som ”det är ju bättre att säga till Gud hur arg man är på någon än att själv gå och döda den”. Eller att rentav våga konstatera att även jag som pastor har svårt att förklara eller förstå vissa texter i Bibeln. Här tar jag till mig det Roland Spjuth skriver i sin artikel: ”En systematisk teologisk reflektion kring den kristnes liv måste respektera gränsen för vad som kan förklaras och när förklaringar behöver tystna inför en Gud som går bortom mänskliga beskrivningar.”¹

I den goda analysen av predikningar om Mose som Spjuth gör, framkommer att förkunnare gärna lyfter fram Mose som en förebild. Detta är något jag känner igen från min egen församling när vi hade en predikoserie om personligheter i Bibeln. Jag kan konstatera att vi

---

¹ Roland Spjuth, ”Gamla testamentet och systematisk teologi om det kristna livet,” *HYBRID* 1 (2023): 103.

predikanter oftast landade i på vilket sätt dessa människor liknar oss och vad vi kan lära oss av dem. Jag vill ju förkunna Bibelns budskap på ett sätt som blir åhörarna till hjälp och vägledning i deras vardag. Därför tror jag att man (kanske omedvetet) letar efter denna igenkänning i texterna och sorterar bort de delar som är mer svårsmälta. Bibeln berättar om en god väg att gå, men återberättar också en mängd snedsteg av folk genom historien, här finns en större potential till igenkänning än vad vi möjliggör med ett för selektivt urval.

Jag önskar också att förkunnelsen ska uppmuntra, trösta och stärka tron hos åhöraren. Därför läser jag gärna bibeltexter fyllda av tro och hopp som visar på Guds trofasthet – särskilt i tider av kris och oro. Jag blir alltså egentligen inte så förvånad över att protestpsalmerna lyste med sin frånvaro på sommarkonferenserna, trots pandemin. David Davage artikel utmanar mig dock att våga tro att även de texter som uttrycker protest eller klagan och där frågorna är fler än svaren kan förmedla hopp på ett annorlunda sätt. Det kan vara oerhört trösterikt att höra hur Guds folk genom historien upplevt samma brottningskamp med Gud som jag gör just nu.